

Heraf vil det skønnes, at den Overmagt, som de 4 sidste Sæsoner fastslaar for Operaens Vedkommende, ganske tydeligt, om end med nogen Bølgegang, forberedes i de foregaaende, og at den saaledes nu maa betragtes som en konstant Kraft i Teatrets Drift.

Det er da indlysende, at den store Gennemsnitsindtægt, som Teatret i de senere Aar har kunnet notere, skyldes de store Operahuse. Eksempelvis har der saaledes i de to sidste Sæsoner for Operaens Vedkommende været 4 Gange saa mange røde Lygter (henholdsvis 34 og 59) som for Skuespillets (henholdsvis 9 og 14). Af disse Skuespillets 23 udsolgte Huse falder oven i Købet de 13 paa Premierer og Jubilæer. Og det er ogsaa hævet over enhver Tvivl, at den store Tilgang i Abonnementet, hvis aftenlige Kontingent i Sæsonen 1906—07 beløber sig til over 200 Kr. mere end i Sæsonen 1899—1900 — og det skønt Onsdagsabonnement har været indført siden 1903 — udelukkende skyldes de saa stærkt efterspurgte Operaforestillinger, der ofte kan melde udsolgt til forhøjede og dobbelte Priser.

Det bør her erindres, at de for Skuespillets Vedkommende i ovenstaaende Opgørelser anførte Gennemsnitsindtægter i høj Grad bestemmes af Abonnementets Størrelse. Skyldes dettes overordentlige Stigning ene og alene Operaen — hvad Teatrets Bestyrelse hyppigt faar Beviser for —, kommer altsaa ogsaa Skuespillets aftenlige Gennemsnitsindtægt ind under Operaens Indflydelse; og Skuespillet maa da for en stor Del tilskrive den konkurrerende Kunst Aeren for de forholdsvis høje Tal, som det i de senere Aar har præsteret.

3.

Teatrets anden Kilde til Gevinst har Eftermiddagsforestillingerne været.

I Sæsonen 1899—1900 beløb Indtægten af disse sig kun til 14,197 Kr., med en Gennemsnitsindtægt af 1,419 Kr., fordelt paa ti Forestillinger. Men fra og med Sæsonen 1902—1903 blev disse folkelige Matinéer en fast Bestanddel af Søndagens Program. Og nu indbringer disse Forestillinger aarlig Teatret c. 60,000 Kr. I Sæsonen 1906—1907 har de saaledes indspillet 63,480 Kr., med en Gennemsnitsindtægt af 1,715 Kr., fordelt paa 37 Forestillinger. Af disse kommer 32 paa Skuespillets Konto, 9 i Forening med Ballet.

Paa dette ene Punkt, som Hovedbasis for de billige Forestillinger, har Skuespillet altsaa spillet en stor Rolle for Teatrets Pengekasse. Men ogsaa i dette Faktum ligger der indirekte et Bevis paa Operaens Overmagt. Thi som Regel deles Søndagsforestillingerne mellem de to Kunstarter, og Aftenforestillingerne reserveres da til den Kunst — i dette Tilfælde Operaen —, som giver størst Udbytte.

Det kan saaledes fastslaas, at det ikke længer, som i gamle Dage, er Skuespillet, men Operaen, som fortrinsvis drager Publikum til Huse paa Kongens Nytorv, og det baade Søndag og Hverdag.

4.

Naar nu spørges om Grundene til dette uomtvistelige Faktum, saa er disse at søge i forskellige samvirkende Omstændigheder. I første Række maa sikkert nævnes de enkelte udmærkede Operakræfter, som Teatret har haft at raade over, og af hvilke et Par endog har vundet et Navn udenfor Danmark. Men ikke blot deres kunstneriske Fortrin har i denne Sammenhæng været af stor Betydning. Ligesaa megen Vægt bør der lægges paa Tidspunktet for deres Fremkomst. Thi for en vordende Storstad som København, der for hvert Aar drages stærkere og stærkere ind i det internationale Liv, har Operaens Verdenskunst en ganske særlig Tiltrækning. Trangen til en selvstændig Operascene, der længe har ulmet i vor Hovedstad, er ligesom slaet ud i lys Lue ved Hjælp af de Talenter, som Operaen i de senere Aar har kunnet regne med. Byen er blevet sig denne Trang bevidst og manifesterer nu sit — ingenlunde uberettigede — Krav ved Aften efter Aften at fylde Operahuset